

தமிழ் நாட்டு மீனவர் வரலாறு: கன்னியாகுமரி மீனவர்களும் செல்லப்பிள்ளையும் வீ.செல்வகுமார்*

கட்டுரைச்சுருக்கம்: தமிழ் நாட்டு மீனவர் வரலாறு இன்னும் முழுமையாக எழுதப்படவில்லை. மீனவர்கள் குறித்த சான்றுகள் தமிழ் இலக்கியங்களிலும், கல்வெட்டுகளிலும் காணப்படுகின்றன. இக்கட்டுரை தமிழ் நாட்டு மீனவர் வரலாறு தொடர்பான கல்வெட்டு சான்றுகளைத் தொகுத்து அளிக்கிறது. இனவரைவியல் கள ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் இது மீனவர்களின் வாழ்வியலை விளக்க முற்படுகிறது. கன்னியாகுமரி மீனவர்கள் திமிங்கிலத்தை தங்களது செல்லப்பிள்ளை என அழைக்கின்றனர். மேலும் இக்கட்டுரை பிணைப்புக் கோட்பாட்டைப் (Entanglement theory) பயன்படுத்தி மீனவர்கள், படகு, கடல், திமிங்கிலம் ஆகியவற்றிற்கிடையே உள்ள பிணைப்பை விளக்குகிறது.

1.முன்னுரை

பொதுவாக, இந்தியாவின் கடற்கரைச் சமூகங்களின் வரலாறு பெரிதும் ஆராயப்படாமலேயே உள்ளது. குறிப்பாக, தமிழ் நாட்டு மீனவர்களின் வரலாறும் முழுமையாக ஆராயப்படவில்லை, எழுதப்படவில்லை. இதற்கு அடிப்படையான காரணம், பொதுவான வரலாறு, அரசர்களையும், அரச வம்சங்களையும், அயலகத் தொடர்புகளையும் மையப்படுத்தப்பட்டு எழுதப்பட்டதுதான். மக்கள், சமூக வரலாறு மிகவும் குறைவாகவே எழுதப்பட்டுள்ளது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில்தான் மக்கள் வரலாறு எழுதுவதற்கான அடித்தளம் இடப்பட்டது. மக்கள், சமூகங்களின் வரலாறு அண்மைக்காலமாக பல ஆய்வாளர்களால் எழுதப்பட்டுவருகிறது (எ.கா.தொ.பரமசிவன், ஆ. சிவசுப்பிரமணியன், Sivasubramanian 2009; Selvakumar 2019, 2022). இருப்பினும், இப்பொருண்மையில் இன்னும் அதிக முயற்சிகள் செய்யவேண்டியுள்ளது. குறிப்பாக வரலாறு, மானுடவியல்,

* கடல்சார் வரலாறு மற்றும் கடல்சார் தொல்லியல் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் 613010, selvakumarodi@gmail.com

தொல்லியல், நாட்டுப்புறவியல் போன்ற புலங்களின் துறையிடை அணுகுமுறைகள் இணையவேண்டிய கட்டாயமும் இங்கு ஏற்பட்டுள்ளது. வரலாற்றாய்வாளர்களின் அரசியல் வரலாறுச் சார்புடைய அணுகுமுறை மட்டுமின்றி, போதிய எழுதப்பட்ட வரலாற்றுச் சான்றுகள் இல்லாமையும் பல சமூகங்களின், காடுகளில் வாழும் பழங்குடி மக்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுத இயலாமைக்கான ஒரு முக்கியமான குறை எனலாம். இவ்வாறு வரலாற்றுச் சான்றுகள் இல்லாத சமூகங்களின் வரலாற்றை எழுத வாய்மொழி வழக்காறுகள், நாட்டுப்புறவியல் அணுகுமுறைகள், இனவரைவியல் சான்றுகள், தொல்லியல் ஆகியவை உதவுகின்றன. இனவரைவியல் சான்றுகளையும், வாய்மொழி வழக்காறுகளையும் அப்படியே கடந்தகால வரலாற்றை விளக்கும் சான்றுகள் எனக் கருதமுடியாது. பண்பாடுகள் ஒரே நிலையில் இருப்பதில்லை. ஏனெனில் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள் காலத்திற்கு காலம் மாறிவருகின்றன. இருப்பினும் மக்கள் வாழ்வியலில் சில வரலாற்று, பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சிகள் உள்ளன. அவற்றைக்கொண்டு இச்சமூகங்களின் பழங்கால வரலாற்றை ஓரளவு புரிந்துகொள்ளலாம். வேறு சான்றுகள் இல்லாத நிலையில் இனவரைவியல், வாய்மொழி வழக்காற்றுச் சான்றுகள் இச்சமூகங்களின் வரலாற்றுக் கூறுகளைப் புரிந்துகொள்ள மிகவும் முக்கியமானவையாக விளங்குகின்றன.

இங்கு மீனவ சமூகங்களின் மரபுசார் படகு கட்டுமான முறைகளை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். 2003-04க்கும் 2026 க்கும் இடையில் மட்டுமே தென்னிந்திய மீன்பிடிப் படகுகளில் பல மாற்றங்கள் வந்துவிட்டன எனலாம். மரபுசார் படகுகளான கட்டுமரம், மசூலா போன்றவை 2004 சனாமிக்குப் பின்னர் தமிழ் நாட்டின் கிழக்குக் கடற்கரையில் பெரிதும் அழிந்துவிட்டன. சோழமண்டலக் கடற்கரையில் பரவலாகக் காணப்பட்ட இப்படகுகள் இன்று முற்றிலும் காணப்படவில்லை அல்லது வெகு அருகியே காணப்படுகின்றன. இதற்கு நவீனமயமாக்கமும் ஒரு முக்கியமான காரணியாகும். சமகாலப் பண்பாடுகளை, நாம் பல ஆண்டுகளாக ஆராயும் போது காலங்காலமாகவும், அண்மைக்காலத்திலும் ஏற்படும் மாற்றங்களையும், அவற்றிற்கான காரணிகளையும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. சங்க இலக்கியமும், இடைக்கால இலக்கியமும் கடந்த காலச் சமூகங்களின் இனவரைவியல் பார்வைகளை நமக்கு

அளிக்கின்றன. காலனியாதிக்ககாலக் குறிப்புகளிலிருந்து தமிழ் நாட்டுச் சமூகங்களின் தெளிவான இனவரைவியல் வரலாற்றையும், மாற்றங்களையும் நம்மால் ஓரளவு புரிந்துகொள்ளமுடியும். எனவே, வரலாற்றையும், வரலாற்று மாற்றங்களையும் புரிந்துகொள்ள இனவரைவியலும், இனவரைவியல் வரலாறும் சிறப்புமிக்க கருவிகள் எனலாம். இனவரைவியல் பண்பாட்டின் பலவகையான முகங்களையும், நம்பிக்கைகளையும் பண்பாடுகளுக்கும் இயற்கைக்கும் இடையே உள்ள உறவுகளை வெளிப்படுத்துகிறது. இயற்கையும் மனிதர்களும் எவ்வாறு பிணைந்துள்ளன என்பதையும் இனவரைவியல் நமக்கு உணர்த்துகின்றது. இனவரைவியல் சான்றுகள் முற்றிலுமாக வரலாற்றுச் சான்றுகளுக்கு மாற்றாக இல்லையென்றாலும், அவற்றில் காலங்காலமாக தொடர்ந்து வந்த மரபுசார் அறிவும், பண்பாட்டுக்கூறுகளும் உள்ளன. அந்த வகையில் இனவரைவியல் வரலாற்று மீளுருவாக்கத்திற்கு ஓரளவு உதவும். அது போல சமகால சமகால இலக்கியமும் இனவரைவியல் கூறுகளை உட்படுத்தி அமைகின்றன.

இக்கட்டுரை தமிழ் நாட்டு மீனவர்கள் வரலாறு குறித்த சில குறிப்புகளையும், கன்னியாகுமரி மீனவர்களின் இனவரைவியல் பதிவுகளை அளிக்கிறது. குறிப்பாக, செல்லப்பிள்ளை எனப்படும் திமிங்கிலம் குறித்து தகவலை இயற்கை-மனிதப் பிணைப்பு (entanglement; Hodder 2012, 2014) என்ற அணுகுமுறையில் ஆய்கிறது.

2. முந்தைய ஆய்வு

தென்னிந்திய மீனவர்களைக் குறித்த பதிவுகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை காலனியாதிக்க காலக்குறிப்புகளாகும். காலனியாதிக்க காலத்திற்கு முந்தைய காலத்தில் மீனவர்கள் குறித்த பல இலக்கியக் குறிப்புகள் உள்ளன. பொ.ஆ.1535-37 இல் தென் தமிழ் நாட்டின் பரதவர்கள் போத்துக்கீசியர்களின் துணையுடன் கிறித்துவ சமயத்தைத் தழுவினர். இவர்கள் இஸ்லாமியர்களுடனான முரணில் கிருத்துவசமயத்தைத் தழுவியதாகக் கூறப்படுகிறது (Hornell 1922; Hambye et al. 1964; Maloney 1968, 1969; Patrick Roche 1984; டெக்லா2009; Rajesh 2014). சிமோன்காசி செட்டி அவர்களின் ஆய்வுக்கட்டுரை பரவர்

வரலாற்றைக்கூறும் கட்டுரையாகும் (Casie Chitty 1837). பரத வம்ச விளக்கம் (1887) வித்வான் சோ.சு. இராமநாதபிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்ட மீனவர் குறித்த நூலாகும். மீனவர் தோற்றத்தைக் கூறும் 'பரவர் புராணம்' என்னும் நூலை த.அருளப்ப முதலியார் 1909 இல் இயற்றினார். தர்ஸ்டன், ரங்காசாரி (Thurston and Rangachari 1909) அவர்களுடைய தென்னிந்திய குலங்களும் குடிகளும் என்ற நூல் தமிழ் நாட்டு மீனவர் குறித்து பேசுகிறது. ஜேம்ஸ் ஹார்னலின் அறிக்கை மன்னார், பாக் குடாக்களில் முத்துக்குளிக்கும் பரதவர்களைக் குறித்த விவரங்களைப் பதிவு செய்தது (Hornell 1922). தமிழ் நாட்டு மீனவர் குறித்த ஆய்வுகளில் குறிப்பிடத்தக்கது கிளாரன்ஸ் மலோனி அவர்களின் பரதவர்களைக் குறித்த ஆய்வாகும் (Maloney 1968, 1969). மீனவர்கள் குறித்த சில தகவல்கள் நீலகண்டசாஸ்திரியாரின் சோழர்கள் என்ற நூலில் காணப்படுகின்றன.

தமிழ் நாட்டு மீனவர் இனவரைவியல் குறித்து பல ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. தமிழ் நாட்டு மீனவர் குறித்த பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் நூல்களும் உள்ளன (Bayly 1990; Patrick Roche 1984, சாந்தினிபீ 2022; Petrishya 2025; ஜெரோமி பெட்ரீஷியா 2026). என். ஸ்டீபன் எழுதிய கன்னியாகுமரி மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல் (1994) அப்பகுதி மீனவர்களின் வாழ்க்கை முறைகளைப் பதிவு செய்கிறது. ஆ தனஞ்செயனின் குலக்குறியியலும் மீனவர் வழக்காறுகளும் (2012) மீனவர் இனவரைவியல் குறித்த ஒரு முக்கியமான ஆவணமாகும். பக்தவச்சல பாரதி பட்டணவர்களின் இனவரைவியலை விரிவாகப் பதிவு செய்துள்ளார் (Bhakthavatsala Bharathi 1999). மீனவர்களின் படகுகள் குறித்து, கன்னியாகுமரி மீனவர்கள் குறித்து பல ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. கன்னியாகுமரி முக்குவர் பண்பாட்டியல் வரலாறு குறித்து வறீதையா காண்ஸ்தாந்தின் விரிவாக எழுதியுள்ளார் (2019). குறும்பனை பெர்லின் மீனவர்களின் கன்னியாகுமரி மீனவர்களின் சொல் அகராதியை வெளியிட்டதுடன், மீனவர் வாழ்வியல் குறித்து தனது நூல்களில் பதிவு செய்துள்ளார். பல புதினங்கள், நவீன இலக்கியங்கள் தமிழ் நாட்டு மீனவர் வாழ்வியலைப் பதிவு செய்துள்ளன. மேலும் அண்மையில் வெளிவந்துள்ள சமூக ஊடகக் காணொலிகள் மிக முக்கியமான இனவரைவியல் பதிவுகளை அளிக்கின்றன. இவை அனைத்தையும் இக்கட்டுரையில் பதிவு செய்வது இயலாததாகும்.

3. தமிழ் நாட்டு வரலாற்றில் மீனவர்கள்

மீன்பிடித்தொழில் தமிழ் நாட்டில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்டகாலத்திலிருந்தே நடைபெற்றுவருகிறது. தூத்துக்குடிக்கு அருகில் உள்ள தேரி மணற்குன்றுகளிலும், கடற்கரைப் பகுதிகளிலும் நுண்கற்கருவிகள் கிடைக்கின்றன. இவை நுண்கற்கால மக்கள் கடற்கரைப் பகுதிகளில் மீன் பிடித்து வாழ்ந்துவந்தமையை உணர்த்துகின்றன. புதியகற்காலத் தொல்லியல் இடமான கோயம்புத்தூருக்கு அருகில் உள்ள மோளப்பாளையத்தில் கடற்சங்குகளும், சங்காலான மணிகளும் கிடைத்துள்ளன. இவை புதிய கற்காலத்தில் (பொ.ஆ.மு. 1600-1200) இல் தமிழ் நாட்டுக் கடற்கரையில் மீனவர்கள்சங்கு சேகரித்து உள்நாட்டுடன் பண்டமாற்று செய்ததற்கான சான்று எனக் கருதலாம் (Selvakumar et al., 2019, 2022, 2026). கடற்கரை மீனவர்கள் சங்கு சேகரித்ததற்கான சான்றுகள் புதிய கற்காலத்திலிருந்து தெளிவாகக் கிடைக்கின்றன. இரும்புக்காலச் சான்றுகள் தமிழ் நாட்டின் கடற்கரைப் பகுதிகளில் பரவலாகக் கிடைக்கின்றன. மேலும் கடற்சங்கு அணிகலன்கள் இரும்புக்கால ஈமச்சின்னங்களில் கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக ஒடுகத்தூர், சாணூர் ஆகிய இடங்களில் ஈமச்சின்னங்களில் கடற்சங்கு அணிகலன்கள் கிடைத்துள்ளன. வரலாற்றுக் காலத்தில் மீனவர்கள் குறித்த சான்றுகள் சங்க இலக்கியத்தில் வெகுவாகக் காணப்படுகின்றன. நெய்தல் திணை வாழ்வியல் சங்க இலக்கியங்களில் விரிவாகப் பேசப்படுகிறது (Selvakumar 2023). மீனவர்கள் வாழ்க்கைமுறைகள் குறித்த இனவரைவியல் பதிவுகள் இலக்கியத்திலும், பொருள்சான்றுகள் தொல்லியலிலும் (மீன் எலும்புகள், படகு எ.கா.பட்டணம், கேரளா) கிடைக்கின்றன.

மீனவர்களில் பரதவர், பட்டினவர் என்ற குழுக்களும் முக்குவர் என்ற இனக்குழுவும் தமிழ் நாட்டில் இன்று உள்ளனர். முக்குவர் கேரளத்தில் அதிகமாகவும், தமிழ் நாட்டில் கன்னியாகுமரிப் பகுதியிலும் காணப்படுகின்றனர். காணி பழங்குடிகளையும் மீனவர்களையும் இனத் தொடர்புடையவர்களாகவும் காட்டக்கூடிய வாய்மொழி மரபுகள் உள்ளன (தகவல்: விஜின்).

வரலாற்றுக்காலத்தில் மீனவர் வாழ்வியல் குறித்த சில கல்வெட்டுக்கள் தமிழ் நாட்டில் காணப்படுகின்றன. அவற்றை இங்கு காணலாம். இக் கல்வெட்டுகளில் மீனவர்களைக் குறித்த விரிவான தகவல்கள் இல்லை. சில இடங்களில் மீனவர் குடியிருப்பு, பட்டணவர், தனி நபர் பெயர்கள் மட்டுமே காணப்படுகின்றன.

அழகர்மலை தமிழிக் கல்வெட்டு (பொ.ஆ. முதலாம் நூற்றாண்டு)

கடல்சார் உப்புத்தொழில் குறித்த மறைமுகமான கல்வெட்டு ”மத்திரைகே உபு வணிகன் வியக்கன்கணதிகன்” என அழகர்மலையில் காணப்படும் தமிழிக் கல்வெட்டு எனலாம். இதில் கூறப்படும் உப்பு வணிகன் மீனவரா அல்லது உமணரா அல்லது வேறு வணிகரா என்பது தெரியவில்லை. அல்லது இவர் கடற்கரை சார்ந்த சமூகத்தவராக இருந்திருக்கலாம். சங்க இலக்கியத்தில் உமணர்கள் குறித்து பல குறிப்புகள் உள்ளன. இவர்கள் தமிழ் நாட்டின் பல பகுதிகளுக்கும் உப்பு ஏற்றிச்சென்றவர்கள் ஆவர்.

இலக்கியக் குறிப்புகள்

சங்க இலக்கியத்திலும் இடைக்கால இலக்கியத்திலும் மீனவர், பரதவர் குறித்த குறிப்புகள் உள்ளன. மீன்விலைப் பரதவர் என்ற குறிப்பு சிலப்பதிகாரத்தில் உள்ளது, (5, 25). நெய்தல் நில வாழ்வியல் சங்க இலக்கியத்தில் பரவலாகக் காணப்படுகிறது.

வேள்விக்குடி செப்பேடு (பொ.ஆ. 770)

தமிழ் நாட்டின் வரலாற்றுச் சான்றுகளில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது வேள்விக்குடி செப்பேடாகும். பொ.ஆ. 770 இல் ஐடில பராந்தகன் தன்னுடைய செப்பேட்டில்.

“நெல்வேலிச் செருவென்றும்

விரவி வந்தடையாத

பரவரை பாழ்படுத்தும்

அறுகாலினம் புடை திளைக்குங்
குறுநாட்டவர் குலங்கெடுத்தும்”

இங்கு பரவர் மீனவர்களைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். ‘குறுநாட்டவர் குலங்கெடுத்தும்’ என்ற வரிகள் பரவர்கள் இடைக்காலப் பாண்டியர்களால் அடக்கப்பட்டதைக் கூறுவதாகக் கருதப்படுகிறது. இடைக்கால அரசருவாக்கத்தில் பல உள்ளூர் தலைவர்கள் அடக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இவர்களில் மீனவர்கள் தலைவர்களும் இருந்தனர்.

பல்லவர் கல்வெட்டுகளில் வரி

பல்லவர் கல்வெட்டுகளில் மீனவர் குறித்த தகவல்கள் அருகியே காணப்படுகின்றன. பட்டினசேரி என்ற வரி பல்லவர்கல்வெட்டுகளில் குறிப்பிடப்படுவதாக சி. மீனாட்சி பதிவு செய்கிறார். பட்டினசேரி மீனவர்கள் மீது விதிக்கப்பட்ட வரியாகும் (Minakshi 1977: 96)

அதிபத்த நாயனார் புராணம்

சைவ சமயத்தின் அதிபத்த நாயனார் புராணம் நாகப்பட்டினத்துடன் தொடர்புடையது. அதிபத்தர் சைவ சமயத்தின் 63 நாயன்மார்களில் ஒருவர். அதிபத்தர் மீனவர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் சிவபக்தராக இருந்ததையும் அவர் தொடர்பான கதையையும் பெரியபுராணம் பதிவு செய்கிறது. இங்கு மீனவர் வாழ்விடம் விவரிக்கப்படுகிறது. தற்போது நாகப்பட்டினம் காயாரோகணேஸ்வரர் கோயில் இந்த நாயனாருடன் தொடர்புடையதாகக் கருதப்படுகிறது. நாகை மீனவர்கள் அதிபத்த நாயனார் விழாவின் பகுதியாக இக்கோயில் உற்சவமூர்த்தியை கடலுக்கு எடுத்துச்செல்லும் வழக்கம் இன்றும் நடைபெறுகிறது. இடைக்காலப் பக்தி இலக்கியமான பெரியபுராணம், பல சமூகங்களின் தலைவர்களும் புரட்சியாளர்களும் (எ.கா, கண்ணப்ப நாயனார், திருநீலகண்டர், நந்தனார்) இடைக்காலத்தில் சைவ சமயத்தில் இணைக்கப்பட்டனர் என்பதை உணர்த்துகின்றது. எனவே பெரியபுராணத்தை சமய ஒருங்கிணைப்பிற்கான முயற்சி (social inclusivity) எனக் கருதலாம். நாயன்மார்களின் கதை சிற்பக் வடிவங்களாக தாராசுரம் ஐராவதேஸ்வரர் கோயிலில்

செதுக்கப்பட்டிருப்பதைக்காணலாம். இது 12 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும்.

திருவிடந்தைக் கல்வெட்டு (1002 பொ.ஆ.)

சென்னையிலிருந்து மாமல்லபுரம் செல்லும் சாலையில் உள்ள திருவிடந்தை நித்யகல்யாணப்பெருமாள் கோயிலில் காணப்படும் முதலாம் இராசராசனின் 17ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு (1002) அங்குள்ள மீனவர்கள் (பட்டினவன்குடி) குறித்த தகவலை நமக்கு அளிக்கிறது. தமிழ் நாட்டு மீனவர்கள் குறித்த மிகவும் முக்கியமான கல்வெட்டு இதுவாகும். ஆவணி சதய நாளன்று இராசராசன் (பிறந்த) திருநாளைக் கொண்டாடுவதற்கு 12 மீனவர்கள் துணி நெய்து அல்லது கடலில் மீன்பிடித்த வருவாயிலிருந்து ஒவ்வொருவரும் $\frac{3}{4}$ கழஞ்சுப் பொன்னை கோயிலுக்கு கொடையாக அளித்துள்ளனர் (ARE 274, 1910).

சிதம்பரம் கல்வெட்டு (1036 பொ.ஆ.)

சிதம்பரத்தில் உள்ள முதலாம் இராசேந்திரனின் 24 ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு (1036 பொ.ஆ.) குணமேனகைபுரம் என்ற நகரம் குறித்த தகவலை அளிக்கிறது, இந்த வணிக நகரம் இராசேந்திர சிங்கவள நாட்டுத் தனியூர் பெரும்பற்றப்புலியூர் கீழ் பிடாகை கிடாரங்கொண்டசோழப் பேரிளமை நாட்டுப் பராக்கிரம் சோழ நல்லூர்பால் குணமேனகைபுரம் உருவாக்கப்பட்டதாகக் கூறுகிறது. இங்கு சங்கரப்பாடியர், வியாபாரிகள், வெள்ளாளர், சாலியர், பட்டணவர் ஆகிய குடிகள் ஏறியதாகக் குறிக்கிறது. இதில் பட்டணவர் மீனவரைக் குறிப்பதாகும். இங்கு மீனவர்கள் நகரங்களின் பகுதியாக இருந்ததை அறியலாம். இவர்கள் கடல்சார் வணிகத்திலும், கப்பல், படகு செலுத்தும் கடலோடிகளாகவும் இருந்திருக்கவேண்டும். இப்பகுதி வங்காளா விரிகுடாக் கடலுக்கு அருகில் இருப்பதையும் நாம் நோக்க வேண்டும் (SII IV 223). இதே கல்வெட்டு தச்சர், கொல்லர், தட்டார், கோலியர் ஆகியோரைக் கீழ்க் கலனைகள் என்று கூறுகின்றது.

திருவொற்றியூர் கல்வெட்டு (1040 பொ.ஆ.)

திருவொற்றியூர் கல்வெட்டு திருவொற்றியூர் கோயிலுக்கு அளிக்கப்பட்ட கொடைகள் குறித்து பதிவு செய்யும் போது பட்டணவர்கள் குறிக்கப்பெறுகின்றனர் (ARE 151, 1912). இதில் வரும் பட்டணவர் நகரத்தில் வசிப்பவர்கள் என்று கிருஷ்ணமூர்த்தி பதிவுசெய்கிறார் (Krishna Murthy 1985, 100). அதற்கு அதிகமான தகவலை அவர் பதிவு செய்யவில்லை. முதலாம் இராஜாதிராஜன் காலக் கல்வெட்டு (1040 பொ.ஆ.) இராஜராஜ பாகில் பட்டணவர், மணிகங்கைப் பட்டணவர் ஆகியோர் 5 காசுகள் பெற்றுக்கொண்டு அதற்கு வட்டியாக ஆண்டுதோறும் $21/8 + 21/8$ காசுகள் வழிபாட்டுத் தேவைக்காகச் செலுத்துபர் என்று கூறுகிறது. திருவொற்றியூர் கடலுக்கு அருகில் இருப்பதால் இவர்கள் பட்டணவர்கள் எனப்படும் மீனவர்கள் என்று உறுதியாகக் கூறலாம்.

திருக்குருகாவூர் கல்வெட்டு (1086 பொ.ஆ.)

நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்தில் சீர்காழிக்கு அருகில் உள்ள திருவாலி நாட்டில் திருக்குருகாவூரில் உள்ள சோழர்காலக் கல்வெட்டு மண்ணைக்கொண்டசோழ பட்டினம் என்ற பட்டினத்திலிருந்த சாத்தன் மண்டை என்பவர் இவ்வூர் கோயிலில் சந்திரசேகரர் படிமத்தை நிறுவியதைப் பற்றி கூறுகிறது (ARE 424, 1918). இது முதலாம் குலோத்துங்கனின் 15 ஆம் ஆட்சியாண்டில் வெளியிடப்பட்டது (1086 பொ.ஆ.). மண்ணைக்கொண்டசோழ பட்டினம் சோழ நாட்டில் உள்ள திருமுல்லை வாயிலுக்கு அருகில் உள்ள பட்டினவர்கள் வாழ்ந்த ஊராக இருக்கலாம். இவ்வூருக்கு மருதி என்ற பெயரும் உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருக்கண்ணபுரம் கல்வெட்டு (1128 பொ.ஆ.)

நாகப்பட்டினம் அருகில் உள்ள திருக்கண்ணபுரத்தில் உள்ள விக்கிரம சோழரின் 10 ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு பட்டணவர் எனும் நெசவாளிகள் இறைவனுக்கு ஆடை நெய்து அளித்ததாக பதிவு

செய்கிறது. (Hall 1980:110; ARE 508, 1922). எனவே மீனவர்களாகிய பட்டணவர்கள் இறைவனுக்கு துணி நெய்து அளித்தனர் என்பதையும் இது பதிவு செய்கிறது. இவர்கள் ஆயோகவர் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.. ஆயோகவர் சூத்திர ஆணுக்கும் வைசியப் பெண்ணுக்கும் பிறந்தவராக இந்தியப் புனைகதைகள் கூறுகின்றன (Bühler 1886: 403; Baruah 2017).

திருக்குவளைக் கல்வெட்டு (1220 பொ.ஆ.)

திருவாரூருக்கு அருகில் உள்ள திருக்குவளை சிவன் கோயிலில் உள்ள சோழர்காலக் கல்வெட்டு (மூன்றாம் இராசராசன் பொ.ஆ. 1220, ARE 1950-51, 246) மீனவர் குலத்தைச் சேர்ந்த ஆலன் என்பவர் இரந்து 1000 காசுகள் பெற்று அதிபத்த நாயனாருக்கு சிலை வைத்ததைக் கூறுகிறது (Selvakumar 2019, 2022). இக்கல்வெட்டு மீனவர்களைச் சிவன்படவர் என்று பதிவு செய்கிறது. மீனவர்கள் செம்படவர்கள் என்று இன்று அழைக்கப்படுகின்றனர். இதிலிருந்து செம்படவர் என்ற பெயர் சிவன் படவர் அதாவது சிவனுடைய படகுகாரர்கள் என்பதிலிருந்து வந்திருக்கலாம் என ஊகிக்கலாம். பக்தி இயக்க காலத்தில் பல சமூகங்களின் தலைவர்கள் சைவ சமயத்தில் இணைக்கப்பட்டனர்.

குமரி முட்டம் கல்வெட்டு(1494 பொ.ஆ.)

குமரி முட்டம் கல்வெட்டு மீனவரிடமிருந்து மீன்பிடித்தொழிலுக்காகப் பெறப்பட்ட வரியைக் குறித்துப் பேசுகிறது (கன்னியாகுமரிக் கல்வெட்டு தொகுதி 6, 2008, 66-67). இக்கல்வெட்டு 1494 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்தது. இது தற்போது பத்ம நாபுரம் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இதில் மடிவலை வாளைவலை, சாளைவலை, சணவலை ஆகிய மீன்பிடி வலைகள் பயன்பாட்டிற்கு ஒரு பணம் கடமையாக அளிக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறது. இந்தத்தொகை இங்குள்ள முஸ்லீம் பள்ளிக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. மேலும் இங்கு ஏற்றி இறக்கும் பொருள்களுக்கு உரு, சம்பான் ஆகியவற்றிற்கு பணம் ஒன்று என்று கூறுகிறது. மேற்படி வலைகளுக்கு ஒன்று என்று கூறுவதாக கடமை பணமாக வசுலிக்கப்பட்டதா, பங்காக வசுலிக்கப்பட்டதா என்று

தெரியவில்லை. இங்கு இவ்வரிகள் இசுலாமிய வழிபாட்டிடத்திற்கு அளிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்க செய்தியாகும்.

கடலம்மாவும் கன்னியம்மனும்

கடற்கரைப் பகுதியில் வாழும் மக்கள் கன்னியம்மனை வழிபடுகின்றனர். பொதுவாக இது சப்த கன்னிகள் என்று சமஸ்கிருதக் கடவுளாகப் பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால், இது மீனவர்களின் கடல் தெய்வமாகும். ஏனெனில் கண்ணி என்பது கடலைக்குறிக்கும் செல்லாகும் (தி.நா.சுப்பிரமணியன்). இவ்வாறாக கன்னியாகுமரி என்பதும் கடல் தெய்வத்தின் (அம்மா) பெயரே அன்றி, கன்னி எனப்படும் சமஸ்கிருதச் சொல்லின் பொருள் அல்ல. வேளாங்கண்ணி என்ற பெயரிலும் கடல் என்ற பொருள் உள்ளது. மீனவர்கள் கடலை அம்மா என வழிபடுகிறார்கள். எனவே, பிற்காலத்தில்தான் கடலம்மா கன்னி எனப்படும் சமஸ்கிருத தெய்வத்துடனும், பகவதி வழிபாட்டுடனும் இணைக்கப்படுகிறது. எனவே, கடற் கண்ணி வழிபாட்டை, கன்னி, ஏழுகன்னிகளுடன் இணைப்பது பிற்கால மரபாகும்.

4. கன்னியாகுமரி மீனவர்களின் வாழ்வியல்

கன்னியாகுமரி மீனவர்களின் வாழ்வியல் குறித்த தகவல்கள் பல கடற்கரைக் கிராமங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டன. இங்கு இரண்டு தகவல் கூறுகள் விளக்கத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

கல்வியும் இளைஞர்கள் தொழில் கற்றலும்

குறிப்பாக இளைஞர்கள் 12-13 வயதில் மீன்பிடிக்கச் செல்கிறார்கள். அவர்கள் பெரிதும் 3-4 ஆம் வகுப்புக்குமேல் படிப்பதில்லை என்பதை குறும்பனைகிராமத்தின் ஜெகன் என்பவர்பதிவுசெய்கிறார். மரபுவழித் தொழில்களிலும் சரி வேட்டையாடுதலிலும் சிறுவயதிலிருந்தே பல இனக்குழுக்களில் ஈடுபடுகின்றனர். இம்முறைகளில் மாற்றம் வந்தது குறிப்பாக ஆங்கிலேயக் கல்வி வந்து முழு நேரப் பள்ளிகளில் கல்வி பயிலுதல் வந்த பின்னரே. படி வேலை உண்டு என்று கண்மூடித்தனமாக பல இளைஞர்கள் வழி நடத்தப்படுகின்றனர்.

நாங்கள் கண்ட ஒரு மீனவர் பெரியவர் ஒருவர் தனது மகன் அரசு வேலை பெறுவார் என்ற நம்பிக்கையில் படிக்க வைத்து வேலை இல்லாத, கிடைக்காத நிலையை உணர்ந்து, பின்னர் அவர் மீன்பிடிக்கச் சென்றதாகக் கூறினார். அவர் அரசு வேலைக்கு பெருந்தொகையாகப் பணம் அளிக்கவேண்டிய வருத்தமான சூழலையும் பதிவு செய்தார். அவர் மகன் படித்த முதுநிலைக் கல்வியால் பயன் இல்லை என்றும் கூறுகிறார். மேலும் மேற்காசியாவில் பணிபுரிந்து ஒருவர், தற்போது கன்னியாகுமரியில் திரும்பி வந்து மீன்படித்தல் செய்வது நல்ல முயற்சி எனப் பதிவு செய்தார். தற்போது பல்கலைக்கழகங்களில் நடுவண் அரசு கொண்டுவரும் தன்தொழில் தொடங்கும் முயற்சிகள் அரசின் மீதுள்ள பொருளாதார அழுத்தத்தையும், யதார்த்த சூழலையும் வெளிப்படுத்துகிறது. வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் பட்டங்களுடன் அலைந்து திரியும் இளைஞர்களை நோக்கும் போது சில இளைஞர்களை தொழில்கள் செய்யவும் வேளாண்மையில் ஈடுபடவும் ஊக்குவிப்பது அவசியமாகிறது. முனைவர் பட்ட ஆய்வுகள் உற்பத்தி தற்போது MLM multilevel marketing என்ற முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன. 50 ஆசிரியர்கள் 500 முனைவர் பட்ட மாணவர்களை உற்பத்தி செய்கின்றனர். 500 ஆசிரியர்கள் 5000 ஆசிரியர்களையும், பின்னர் இந்த முனைவர் பட்ட உற்பத்தி 50000, 500000 என்ற விரிவடையும் போது எவ்வாறு வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்க முடியும். எனவே மரபு வழி வேலைவாய்ப்புகளை நாம் கண்டறிந்து இளைஞர்களை ஊக்குவிக்கவேண்டும்.

இயற்கையுடனான பிணைப்பு: திமிங்கிலம் செல்லப்பிள்ளை

கன்னியாகுமரி குறும்பனை மீனவர்கள் பதிவு செய்த தகவல்களில் என்னென மிகவும் ஈர்த்தது அவர்கள் மீன்பிடிக்கும் போது அவர்களுக்குத் திமிங்கிலத்துடன் ஏற்பட்ட தொடர்அனுபவமாகும். எவ்வாறு ஒரு சமூகம் இயற்கையுடனான பிணைப்பில் வாழ்கின்றது என்பதை திமிங்கிலம் எனும் அவர்களது செல்லப்பிள்ளை விளக்குகிறது. மேலை நாட்டுக் கோட்பாடு இயற்கையை மனிதனிடமிருந்து பிரித்துக்காண்கிறது. இங்கு திணைசார் வாழ்க்கையில் இயற்கையும் மனிதரும் பின்னிப்பிணைந்த நிலையைக் காண்கிறோம்.

கன்னியாகுமரி மீனவர்கள் திமிங்கிலத்தைச் செல்லப்பிள்ளை

என்று அழைக்கின்றனர். இந்த மீன் அவர்களைத் தாக்காது என்றும், அவர்களது செல்லப்பிள்ளை எனவும் அழைக்கின்றனர். அது மீன்பிடிக்கும் சமயத்தில் தங்களது படகுக் கீழே வரும் என்று கூறுகின்றனர். அதுவரும் போது தண்ணீர் பீரிட்டு அடிக்கும் என்றும். சற்று அச்சமாக இருக்கும் எனவும் பதிவு செய்கின்றனர். இறைவனைப் (இயேசு) பிராத்தித்து கையை உயர்த்தி “அங்கே போ” என்று கூறினால் அது போகும் என்றும் கூறுகின்றனர். ஒருவர் சிறுவனாக இருந்தபோது அதைப் பார்த்து பயந்ததாகவும் அன்று வீட்டிற்கு வந்தபின்னர் அவருக்கு ஜூரம் வந்ததாகவும் கூறினார். மேலும் அவை படகின்மீது தனது தலையை வைப்பதாகவும் அப்போது அதன் மீது அவர்கள் “குருசு” வரைவதாகவும் கூறினார்கள். இது என்னை மிகவும் ஆச்சரியப்படவைத்தது. இங்கு திமிங்கிலம் எனும் கடல்வாழ் உயிரினம் மீனவரின் படகை தனது இனத்தைச் சேர்ந்த அல்லது தனது குட்டி போன்ற ஒரு விலங்காக நினைத்து அணுகத் தொடங்கியிருக்கலாம். காலப்போக்கில் இப்புரிதல் வளர்ந்து படகில்வரும் மீனவர்களை ஒரு விலங்கினத் தொகுப்பாக (படகு-மீனவர்) கண்டிருக்கவேண்டும். இதை இயற்கை, மனிதர், புழங்குபொருள் பிணைப்பிற்கான சரியான சான்றாகக் கருதலாம் (Hodder 2012, 2014)

இன்றைய காலத்தில் திமிங்கிலம் பார்த்தலும் அவற்றுடன் உறவாடுதலும் உலகில் சில இடங்களில் நடைபெறுகின்றது படம் எண் 1. இங்கு சுற்றுலாப்பயணிகள் திமிங்கிலத்தின் மீது கையை வைத்து உரையாடுகிறார்கள் (<https://www.youtube.com/watch?v=9jarafSZbtw&t=33s>).

8 Whale Encounters That'll Brighten Your Day

Ask

படம் 1, இயற்கைச் சுற்றுலாவின் பகுதியாக மக்கள் திமிங்கிலத்தை தொட்டுத் தடவுதல் நன்றி: டேவ் மோசர்

இயற்கை, மனிதர், பழங்குபொருள் பிணைப்பு

பண்பாடு மனிதர்கள் சுற்றுச்சூழல்களுக்கிடையேயான உறவுகள் மட்டுமல்ல. மனிதர்கள் உருவாக்கும் பொருள்களும் இயற்கை-மனிதர் உறவுகளில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. மனிதர்கள் உருவாக்கும் பொருள்களும், மாற்றம் செய்யும் நகரிய நிலப்பரப்புகளும் மனிதர்களுடைய பண்பாட்டுச் செயல்பாடுகளையும், அறிவுணர்வையும் பாதிக்கின்றன. இங்குள்ள பிணைப்பு கட்டுமரம்/வள்ளம் (படகு), மீனவர், திமிங்கிலம் என இம்மூன்றுக்குமானதாகும். இங்கு இரண்டு உயிரினங்கள் தகவல் பரிமாறிதங்களதுகடற்சார்இருத்தலைக்கட்டமைத்துக்கொள்கின்றன.

5. முடிவுரை

தமிழ் நாட்டு மீனவர் வரலாற்றை மீளருவாக்கம் செய்ய துறையிடை ஆய்வுகள் மிகவும் அவசியமாகும். இங்குதொல்லியல், இனவரைவியல், வரலாற்று அணுகுமுறைகள் ஒன்றிணையவேண்டும். தமிழ் நாட்டு மீனவர்கள் மீன்பிடித்தல், உப்பு விளைவித்தல், துணி நெய்தல், கடல் வணிகம், கடலோடும்

தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்ததும், பிற சமூகங்களுடன் அதிகம் கலக்காமல், தங்களது இனத்தின் தனித்துவத்தை சமூகப் பிணைப்பின் வழி ஒருங்கிணைத்துக் காத்தமையும் சான்றுகள் வழி தெளிவாகின்றது. மீனவர்களின் பொருள் பண்பாட்டிலும், பொருள்தன்மையிலும் (Materiality) படகுகள் முக்கியமான புழங்குபொருள்களாகும். அவை கடற்பரப்பில் அவர்களின் உடல்ரீதியான தொடர்ச்சியாகும். கரையில் வாழ்ந்தாலும் அவர்களது வாழ்வியல் புலம் கடலாக உள்ளது. தங்களது கடலம்மாவுடன் தொடர்பு கொள்ள படகுகள் அவர்களது உடல்சாரா தகவமைப்பு அல்லது பொருள் சார்ந்த உடல் நீட்சி எனலாம். கடற்பரப்பில் மீனவர்களும் படகுகளும் உயிரற்ற மரம், உயிருள்ள மரம் (கட்டைகளின்) தொகுப்பு எனலாம். மீனவர்களின் கடற்சார் இருந்தலில் படகு தவிர்க்க இயலாத பொருளாகும். மீனவர்களின் கடற்சார் தொடர்பில் கடல் அம்மாவாகவும், திமிங்கிலம் அவர்களின் செல்ல விளையாட்டுப்பிள்ளையாகவும் மாறுகின்றன.

தமிழ் நூல்கள்

த. அருளப்ப முதலியார் 'பரவர் புராணம்' 1909

வித்வான் சோ.சு. இராமநாதபிள்ளை பரத வம்ச விளக்கம் (1887).

கன்னியாகுமரிக் கல்வெட்டு தொகுதி 6, 2008, தமிழ் நாடு அரசு தொல்லியல் துறை, 66-67.

வறீதையா கான்ஸ்தந்தின், கடற்கோள் காலம் முதல் பதிப்பு: ஜூன் 2019. கடல்வெளி பதிப்பகம்.

அனந்தபுரம் கோ. கிருஷ்ணமூர்த்தி 'மீனவர் வாழ்வியல்', நூல், (முதற்பதிப்பு, 2002; திருக்குறள் பதிப்பகம், 66/1 பெரியார் தெரு, எம்.ஜி.ஆர்.நகர், சென்னை)

ஆ தனஞ்செயன், குலக்குறியியலும் மீனவர் வழக்காறுகளும், 2012, நியு சென்சுரி புத்தகாலயம், 2026, பரிசல் வெளியீடு.

டெக்லா, எஸ். முக்குளித்துறையில் போர்ச்சுக்கீசியர், சென்னை, நியு சென்சுர்ரி புத்தக நிலையம், 2009.

என். ஸ்டீபன், கன்னியாகுமரி மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல்: ஓர் ஆய்வு கல்லுக்கூடம் : தங்கம் பதிப்பகம் 1994.

எஸ். சாந்தினிபீ, பரதவர். கடற்கரை. ஜன-பிப் 2022, கடல்.1, அலை 2. 3-5.

ம. ஜெரோமி பெட்ரீஷியா. சேலாணி. வேலாற்றுப்படை: தொல்லியல், கல்வெட்டியல், வரலாறு, மொழியியல், இலக்கிய ஆய்வு, பேராசிரியர் சு.இராசவேலு பாராட்டு மலர், அதியன் வெளியீடு, சேலம், (No. 7, 2026, பக். 90-94).

ஆங்கில நூல்கள்

A History of Christianity in India, 1964. Bangalore, Theological Publications in India. 2 Vols.

ARE Annual report on Indian Epigraphy 274, 1910.

Baruah, Silpisikha. 'Service Groups' In Early Kāmarūpa Society: 600 C.E To 1200 C.E. Proceedings of the Indian History Congress 78 (2017): 161–68. <https://www.jstor.org/stable/26906081>.

Bayly S. The Christian Paravas of southern Tamilnad. In: Saints, Goddesses and Kings: Muslims and Christians in South Indian Society, 1700–1900. Cambridge South Asian Studies. Cambridge University Press; 1990, 321-378.

Bhaktavatsala Bharathi, S. Coromandel Fishermen: an ethnography of Pattanavar subcaste.

Pondicherry : Pondicherry Institute of Linguistics and Culture, 1999.

Bühler, Georg, ed. and tr, The laws of Manu, 1886. Oxford, Clarendon Press Casie Chitty, V. Simon 1837. Remarks on the Origin and History of the Paravaas, vol 4 130-134

Dujovny, Eial Casteing The Net: The Making Of A Lagoon And The Emergence Of Caste As Social Network. Graduate Faculty of The University of Georgia in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree Doctor Of Philosophy Athens, Georgia 2010.

Hall, K.R. Trade and Statecraft in the Ages of Colas. New Delhi, Abhinav Publications, 1980, revised 2003.

Hambye, S.J, Rev.Fr. E.R. Rev.Fr.G.Schurhammer, S.J, Rev.A.D'Cruz and Dr.Simon Fernandes.

Hornell, James The Indian Pearl Fisheries of the Gulf of Mannar

and Palk Bay. Bulletin of the Madras Fishery Department 16, 1922, 1-188.

Hodder, I. Entangled. An archaeology of the relationships between humans and things. 2012. Wiley and Blackwell, Oxford.

Hodder, Ian. The Entanglements of Humans and Things: A Long-Term View. New Literary History 45, no. 1 (2014): 19–36. <http://www.jstor.org/stable/24542579>.

Krishna Murthy, C. Saiva Art and Architecture in South India. 1985. New Delhi, Sundeep Prakashan.

Maloney, Clarence “The Paratavar: 2000 Years of Cultural Dynamics of a Tamil Caste,’ Man in India, 48: 3 (1969), 224-40.

Maloney, Clarence Thomas The Effect of Early Coastal Sea Traffic on the Development of Civilization in South India, Unpublished Ph. D. thesis submitted in the Dept. of Anthropology, University of Pennsylvania, 1968.

Minakshi, Cadambi Administration and Social Life Under the Pallavās . Revised edition, 1977, Madras, University of Madras.

Petrishya, Jeromi M. The indigenous knowledge of star navigation practices among the fisherfolk of Kanniyakumari. In Proceedings of the ICSSR Sponsored National Seminar on Archaeological Excavation in South India: New Insights (No. 22, 2025, p. 205).

Patrick Roche, A., Fishermen of the Coromandel-A Social Study of the Paravas of the Coromandel, New Delhi, Manohar, 1984.

Rajesh, Vinod Vincent Embracing Christianity: Tracing Parathavar Conversion In The Light Of Sixteenth Century Sociopolitical Ruptures. Journal of Indian History and Culture, 20, 2014, 92- 112.

Selvakumar, V. ‘Icons and Patterns of Worship from the Fringes of South India: The Religious Landscape of Northern Tamil Nadu’,

in Texts, Contexts and Visual Representation in Ancient and Early Medieval India, ed. R. Mahalakshmi (New Delhi: Bloomsbury, 2019).

Selvakumar, V. Archaeology of Marginalization in Indian History, *Studies in History* 38(1) 28–59, 2022.

Selvakumar, V. The Models of Cultural Developments of Tolkappiyar and C.J. Thomsen, and the Mesolithic-Neolithic-Iron Age-Early Historic Cultural Transition in South India. Proceedings of the National Seminar on Reflections on Cultural Development: An Archaeological Perspective on 22nd and 23rd November 2023 at Madurai Kamaraj University, Madurai, K.Rajan and R. Sivanandam eds., 2023, 252-268 Tamil Nadu State Archaeology Department, Chennai.

Selvakumar, V., S Gowrishankar and R. Karthikeyan Selvakumar, V. Molapalayam: A Neolithic Site Near Coimbatore in Western Tamil Nadu. *Heritage: Journal of Multidisciplinary Studies in Archaeology* 7, 2019, 70-94.

Selvakumar, V., Veena Mushtrif-Tripathy, G.S. Abhayan, Sathish Naik, Ravi Kant Prasad, V.N. Prabhakar and Sharmila Bhattacharya. Status of the Neolithic Culture in Tamil Nadu: Excavations at Molapalayam (2020-21), Coimbatore District, Tamil Nadu, in *Early Tamil Culture and Heritage*, Proceedings of the 1st International Seminar in Commemoration of Padmashree Iravatham Mahadevan, K. Rajan and R. Sivanandam eds., Chennai: Tamil Nadu State Archaeology Department, 2024, pp. 93-109.

Selvakumar, V.; Naik, S.; Abhayan, G.S.; Mushrif-Tripathy, V.; Prabhakar, V.N.; Krishnan, K.; et al. 2026. Scientific investigations at the Neolithic site of Molapalayam, Coimbatore District, Tamil Nadu, India. *Proceedings of International Symposium on Recent Scientific Studies in Archaeology of Tamil Nadu* 1: 185-216.

SII = South Indian Inscriptions, IV 223, Archaeological Survey of India.

Sivasubramanian, A. Uppittavarai. Chennai: Kalachuvadu Pathipagam, 2009.